

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Villamosmérnöki és Informatikai Kar Méréstechnika és Információs Rendszerek Tanszék

Digitális technika VIMIAA01

Fehér Béla BME MIT

Kombinációs logikák

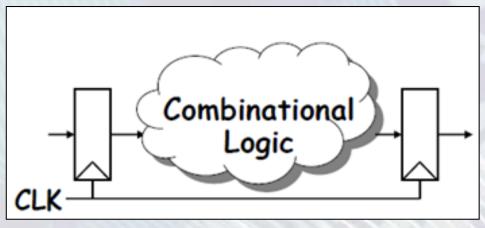
- Logikai függvények,
- Kétszintű realizáció, SOP, POS, minimalizálás
- Többszintű realizáció, több kimenetű hálózatok
- Funkcionális elemek, modulszintű építkezés
- Műveleti idő: maximális jelterjedési idő

Szinkron sorrendi hálózatok

- Órajelél vezérelt működés, DFF: mintavételezés, tartás
- Kimeneti érték korábbi állapotok függvénye is
- Véges állapotú vezérlő, tetszőleges állapotátmenetek
- Multifunkciós regiszterek, számlálók, memóriák
- Műveleti sebesség korlátja:

 $T_{clk} \ge t_{cqmax} + t_{pmax} + t_{su}$ BME-MIT Az órajel ütemez, minden műveletre T_{clk} idő jut

- Összetett digitális rendszerek
- Regiszterek + Kombinációs logikák
- RTL Regisztertranszfer szintű tervezési modell

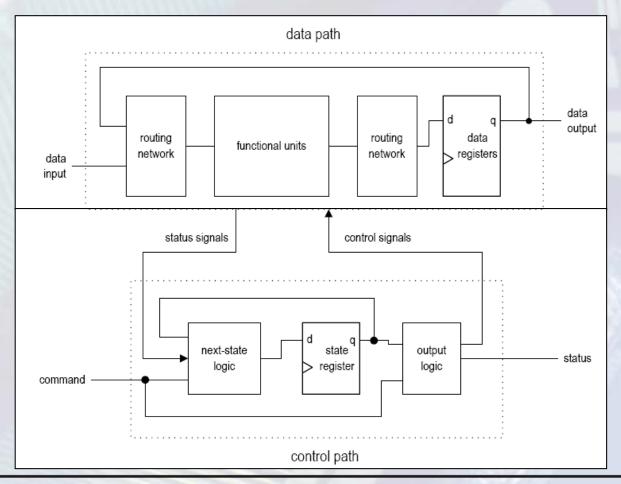

- A változók aktuális értékét az első regiszter mintavételezi és egy teljes órajel periódusnyi ideig stabilan tartja
- A valódi műveletvégzés, adat átalakítás, adattranszformáció a kombinációs logikai hálózatban történik
- A számított/generált eredményt a második regiszter ^ mintavételezi és tárolja a következő számításokhoz

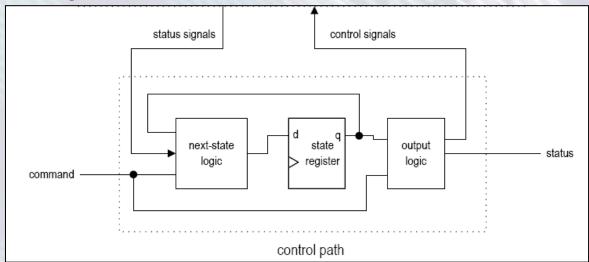
- RTL Regisztertranszfer szintű tervezési modell
 - Nagymértékben támogatott a Verilog HDL nyelvben
 - Egyértelmű modell a szinkron regiszterek működésének leírására
 - Élvezérelt működés always @ (posedge clk)
 - Nemblokkoló értékadás
 - Gazdag operátorkészlet és adat formátumok a különböző műveletekhez
 - Normál és előjeles (2°C) számábrázolás, tetszőleges adatméret, előjel kiterjesztés, számrendszerek
 - Logikai műveletek bitekre, bitvektorokra
 - Aritmetikai műveletek, léptetések, {} operátor
 - Kombinációs logikák viselkedési leírása

- RTL Regisztertranszfer szintű tervezési modell
 - Minden eddig tanult ismeretünket felhasználjuk
 - A bonyolult feladatokat magas szintű specifikációval írjuk le, együttesen kezelve a teljes algoritmust
 - Különböző specifikációs módszerek:
 - HLSM: Magasszintű állapotvezérlő
 - ASM: Algoritmikus állapotvezérlő
 - A tervezésnél az eddigi bitváltozókon felül összetett változókat, bitvektorokat is használunk FSM + adat
 - Az algoritmusok végrehajtását sok esetben szekvenciális módon, lépésenként szervezzük, előírt ütemezés és a működés során generálódó feltételek szerint

- RTL Regisztertranszfer szintű tervezési modell
 - Két fontos alrendszert különböztetünk meg ADATSTRUKTÚRA + VEZÉRLÉS

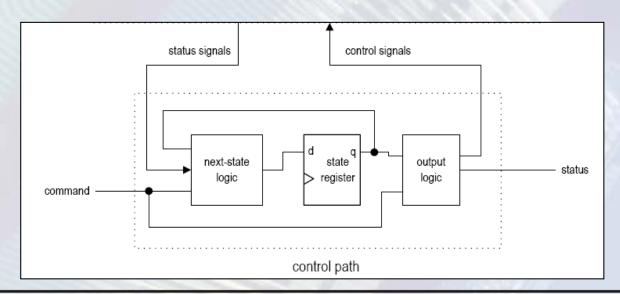
- A vezérlési alrendszer ugyanaz az FSM, amit eddig is terveztünk, de
 - A bemeneteket megkülönböztetjük, mint
 - Külső parancsjelek: START, STOP, egyéb üzemmód,...
 - Belső státuszjelek (az adatstruktúrából): pl. TC=1?, A>B?
 - A kimeneteket is megkülönböztetjük
 - Belső vezérlőjelek (az adatstruktúrába): INC, LD, ADD, EN
 - Külső jelzések: READY, ERROR, VALID...

BME-MIT

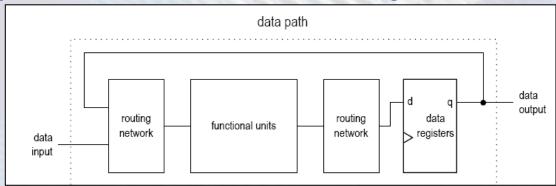
Az FSM tulajdonságai

- Mindig SZINKRON FSM,
- Globálisan lehet Moore, lehet Mealy, vagy vegyes is
- Általánosan igaz, hogy a Moore típus választása több állapotot igényel, de "tisztább" tervezés, megvalósítás
- Az állapotregiszter kódolásának módja a működés szempontjából közömbös (1-az-N-ből, bináris, stb.)

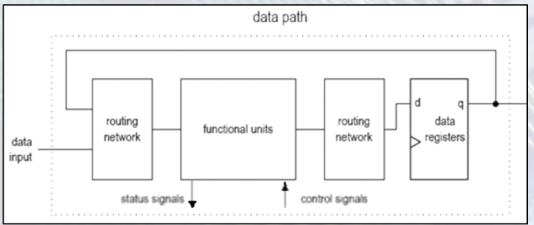

BME-MIT

- Az adatstruktúra, azaz az adatfeldolgozó rész
 - Itt történik a "tényleges" műveletvégzés, tehát a kívánt funkcionalitás végrehajtása
 - Az adatstruktúra elemei:
 - Adatregiszterek: az algoritmus változóinak aktuális értékét tárolják, méretük alkalmazásfüggő
 - Funkcionális egységek: az ismert/tanult műveletvégzők, mint összeadó, komparátor, shifter, paritásgenerátor, stb.
 - Adatútválasztók: Multiplexer hálózatok, feladatuk, ugyanaz, mint a multifunkciós regiszterek esetén

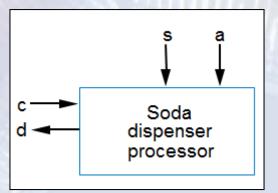

- Az adatstruktúra, azaz az adatfeldolgozó rész
 - Az elsődleges adat bemenet és adat kimenet formátuma alkalmazásfüggő (bitvektor/ok)
 - Az adatfeldolgozás lehet többlépcsős, azaz az egyes részfeladatokat végrehajtó funkcionális egységeket regiszterek választják el egymástól

 Az adatstruktúra státuszjelei a vezérlőbe jutnak, a vezérlőből származó belső vezérlőjelek működtetik

- Specifikációs módszerek
- A HLSM, azaz magas szintű állapotgép
 - Lényegében a megismert állapotdiagram kiegészítése magasszintű műveletvégzési előírásokkal
 - Egy példa: szódavíz automata (lehetne a folyosói kávéautomata is, de ott túl nagy a választék, sok gomb, a bonyolultság eltakarná a lényeget)
 - Interfészek:
 - Bitvektorok: s: a szóda ára, a: a bedobott pénzérmék értéke
 - Bitek: c: pénzérme bevétele, d: pohár szóda kiadása
 - Pl. s = 50, a szóda ára, a fizetés módja 3 érmével, a = 20, 20, 10, ekkor c állapotai 0101010, azaz 3 érme bevétele, ezalatt belül egy "tot" változó a 0-20-40-50 értéket veszi fel, végül d a 010-t adja

A HLSM, azaz magas szintű állapotgép

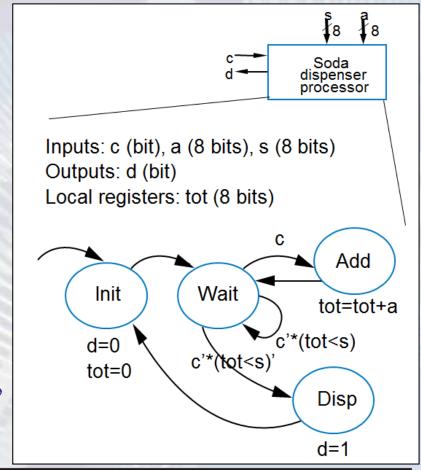
• Az állapotdiagramon a szokásos bit jelek mellett megjelennek magasszintű értékadások és műveletek is

(ezért hívjuk HLSM-nek)

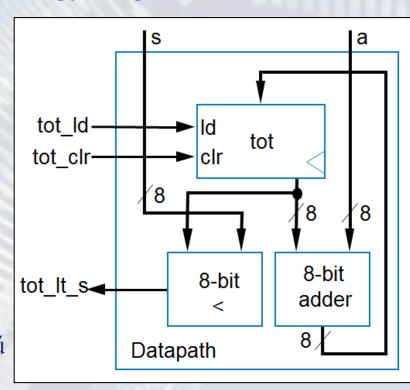
• Ilyenek pl.

8 bites akkumulátor,
 tot = tot + a

- Osszetett feltételvizsgálat not (c) and (tot < s)
- A HLSM alapján az adatstruktúra származtatható
 - Megjegyzés: A példa nem ad visszajárót, és nem jelzi, ha kifogyott a szóda

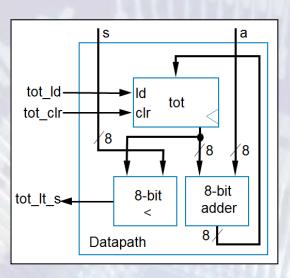

- Az adatstruktúra felépítése
 - Szükséges komponensek:
 - 8 bites regiszter a bedobott érmék összegének tárolására
 - 8 bites összeadó az eddigi érmék összegének számolására
 - 8 bites komparátor, ellenőrzi, hogy elegendő-e már?
 - Adatutak kialakítása a rendszer működéséhez
 - Az egyes komponensek vezérlőjeleinek azonosítása (tot_clr, tot_ld)
 - A rendszer státuszjeleinek azonosítása (tot_lt_s)
 - Megtervezhető?
 - Viselkedési leírással egyszerű

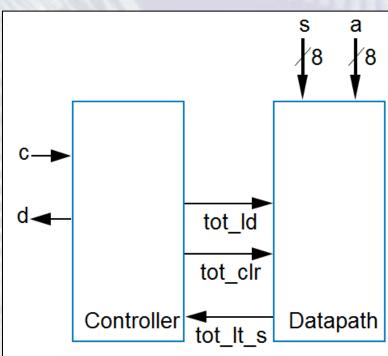

- Az adatstruktúra Verilog HDL kódja
 - 4 bites változókkal

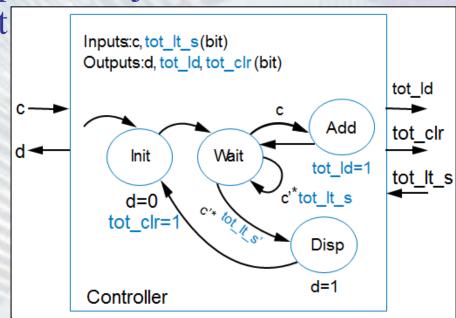
```
timescale 1ns / 1ps
// Soda Dispenser példa Frank Vahid Digital Design Handbook alapján
// 4 bites változók az egyszerűbb kijelzéshez a LED-eken
module soda datapath(
   input clk,
   input rst,
   input [3:0] soda price,
   input [3:0] add value,
   input tot clr,
   input tot ld,
   output tot lt s,
   output reg [4:0] sum // Csak a folymatos kijelezhetőség miatt
   );
wire [4:0] add out;
// Az összeadó kimenet külön megjelenítése
assign add out = sum + add value;
// A bedobott érmék összegzése
always @ (posedge clk)
  if (rst | tot clr) sum <= 0; // Indulánál vagy új ciklusnál
    if (tot_ld) sum <= add_out;  // Az összeg frissítése az új értékkel</pre>
// A jelenlegi állapot kijelzése
assign tot lt s = (sum < \{1'b0, soda price\}) ? 1'b1 : 1'b0;
endmodule
```


- Az adatstruktúra kiegészítése a vezérlővel
 - Külső parancs jel: c érme bedobás érzékelőjele
 - Külső vezérlő jel: d pohár szóda kiadása
 - Belső vezérlőjelek: tot_clr, tot_ld, összeg regiszter vezérlése, törlés, töltés
 - Belső státuszjel: tot_lt_s, az eddig bedobott összeg kevesebb, mint a szóda ára
 - Itt a vezérlő már egyszerű FSM, bitszintű jelekkel

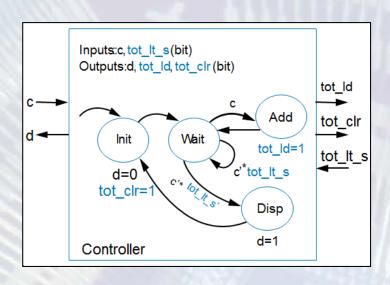

- A vezérlő egység
 - Az állapotdiagram ugyanaz, 4 állapot, köztük az eddigi állapotátmenetekkel, ugyanaz a topológia
 - Minden bemeneti és kimeneti jel egy bites
 - A magas szintű műveleteket a hozzájuk tartozó vezérlőjel ill. státuszjel reprezentálja
 - A működés órajel vezérelt
 - Meg tudjuk tervezni?
 - 2 bites állapot regiszter
 - Állapot átmeneti logika specifikálása viselkedési leírással
 - Kimeneti jelek állapothoz rendelve → Moore modell

A vezérlő egység

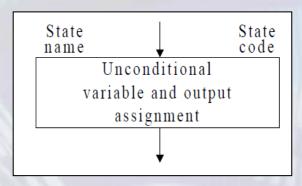
```
// Soda Dispenser példa Frank Vahid Digital Design Handbook alapján
// A vezérlő egység Verilog kódja
        module soda controller(
   input clk.
   input rst,
   input coin,
   output dispense.
   output tot clr,
   output tot 1d.
   input tot lt s.
   output reg [1:0] state
parameter INIT = 2'b00:
                                  // Szimbolikus állapotkódok
parameter WAIT = 2'b01:
parameter ADD = 2'b10;
parameter DISP = 2'b11;
always @ (posedge clk)
  if (rst) state <= INIT:
                                    // Indulás INIT állapotban
     case (state)
                                    // Utána azonnal WAIT következik
     INIT:
             state <= WAIT:
     WAIT:
             if (coin) state <= ADD; // Ha új érme jött, összegzés ADD-ban
             else if (~tot lt s)
                      state <= DISP; // Ha már elég az érme, szóda kiadása
             state <= WAIT: // Összegzés és visszatérés WAIT-be
                                  // Szóda kiadás és új működési ciklus
             state <= INIT;
     default: state <= INIT:
                                   // Bármi nem tervezett, vissza INIT-be
     endcase
// Vezérlőjelek generálása állapotok alapján, Moore modell
assign tot clr = (state == INIT);
assign tot ld = (state == ADD);
assign dispense = (state == DISP);
endmodule
```

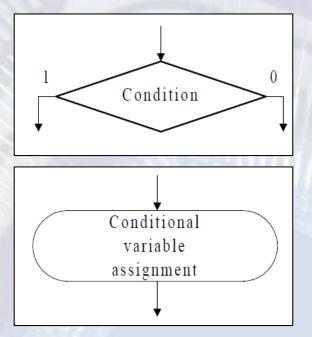

- A HLSM jó módszer a specifikálásra
- Lényegében ugyanaz az eszközkészlet, amit eddig használtunk, megismertünk
- A kezdeti specifikációt egy állapotdiagramban fogalmazzuk meg, kis kiegészítéssel
- Ezek a kiegészítések az eddigiekhez képest:
 - Több bites bemeneti és kimeneti jelek
 - Belső tárolók a változók számára
 - Aritmetikai műveletek, a logikai műveletek mellett
- Természetesen a HLSM specifikálása, felépítése gyakorlatot és tapasztalatot igényel
 - De nem igényli a működés elemi lépésekre bontását, meghagyja a hardver párhuzamos működésének lényegét

- Az ASM, azaz algoritmikus állapotvezérlő
 - Az ASM egy folyamatábra jellegű specifikáció
 - A működés itt is órajel vezérelt (digitális HW), minden állapotváltozás egy-egy órajelet igényel
 - Az ASM erősen strukturált jellegű, nem annyira szabad szerkezetű, mint egy HLSM
 - Az állapotátmenetek nem tetszőlegesek (mint a HLSMnél), hanem egy (esetleg kettő, de nem tetszőleges számú) következő állapotra korlátozottak, hasonlóan a számítógépes algoritmusok stílusához
 - Ebből következően nem annyira hatékony HW tervezéshez, mint a HLSM, de segít bevezetni a későbbiekben a programvezérelt processzor működését

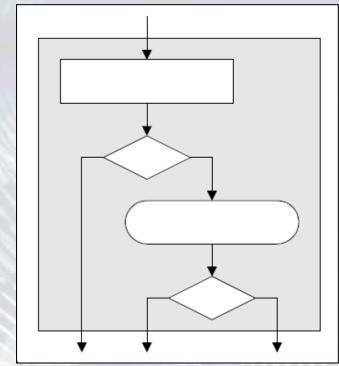
- Az ASM, azaz algoritmikus állapotvezérlő
 - Az ASM leírás elemei:
 - Állapot doboz: Azonosítja az állapotot, a kódját és végrehajtja az állapotváltozók és a Moore típusú kimenetek megújítását
 - Feltétel doboz: Az adatstruktúra vagy a következő állapot logika működését vezérli
 - Kimeneti doboz: Az esetleges feltételes értékadások művelete, jellemzően Mealy típusú kimenetekhez

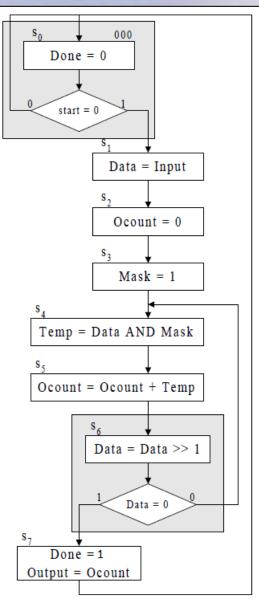

Az ASM, azaz algoritmikus állapotvezérlő

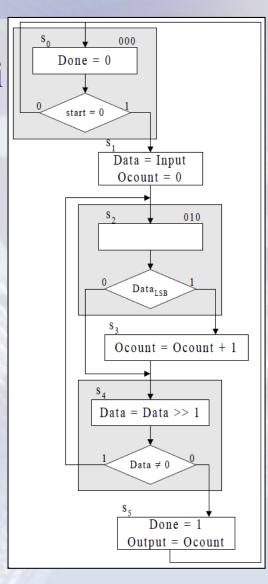
- Az ASM blokk szerkezete:
 - Minden eddigi "FSM" állapot egy ASM blokk lesz (egyértelmű megfeleltetés)
 - Az ASM blokkban mindig van állapotdoboz (következik a fenti megjegyzésből)
 - Az ASM blokk tartalmazhat egy vagy több feltételvizsgálatot és feltételes értékadást
 - A tipikus használati mód nagyon egyszerű ASM blokkokkal dolgozik.

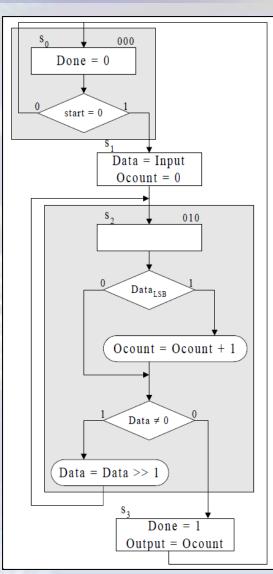
- Az ASM algoritmikus állapotvezérlő
- Példa: Egy n bites adat aktív bitjeinek megszámolása (Ones_count/Popcount)
 - 8 állapot, 8 ASM blokk
 - S0: Várakozás START jelre
 - S1,S2,S3: Változók inicializálása
 - S4, S5, S6: Számolás ciklusban, amíg még van aktív bit ("1"-es)
 - S7: érték kijelzés, kész jelzés, új ciklusra visszatérés
- Láthatóan egyszerű ASM blokkok
- Nagyon elemi feladatlebontás, mint a mikroprocesszorok gépi utasításai

- Az ASM algoritmikus állapotvezérlő
- Ez így inkább SW jellegű, lépésenkénti végrehajtás, egy időben egy művelet
- A HW párhuzamos, időben konkurens viselkedését "visszacsempészhetjük"
 - S0 ugyanaz, vár START-ra
 - S1 minden változót inicializál
 - S2 csak vizsgál, kell-e művelet
 - S3 inkrementál, ha igen
 - S4 lépteti az adatot és tesztel: ha nem kész, vissza S2-be (adatfüggő ciklus)
 - S5: érték kijelzés, kész jelzés, új ciklusra visszatérés

- Az ASM algoritmikus állapotvezérlő
- Az állapotok száma csökkenthető, Mealy típusú ASM blokk(okk)al
- Ez jelentős módosítás, komplex ASM blokk kell hozzá
 - S0 ugyanaz, vár START-ra
 - S1 minden változót inicializál
 - S2 az adatvizsgálat alapján feltételesen inkrementál és ha az adat nem nulla, akkor annak léptetése után ismétli önmagát ciklusban, amíg még van "1" értékű (számolandó) bit
 - S3: érték kijelzés, kész jelzés, új ____ciklusra visszatérés

- Az ASM algoritmikus állapotvezérlő
- Az ASM specifikáció is kellően rugalmas, jelentős tervezői szabadságot ad, de inkább a SW jellegű, sorrendi elemi utasításokon alapuló végrehajtás megtervezését támogatja
- Az elemi ASM blokkokkal építkezve könnyű az áttérés a gépközeli SW algoritmusok tervezésének tanulására
- Az ASM modellben a jellemző állapotátmenetek:
 - CONT: folytatás
 - JUMP: ugrás tetszőleges állapotra (saját magára is)
 - CJMP: feltételes ugrás tetszőleges állapotra
 - Feltétel nem teljesülése esetén CONT

- Az ASM algoritmikus állapotvezérlő
- A vezérlő ebben az esetben lehet egy egyszerű számlálón alapuló vezérlőegység (nem szükséges a sokkal általánosabb FSM felépítés)
- Az állapotátmenetek vezérlése:
 - CONT: state <= state + 1;
 - JUMP : state <= new_state;
 - CJMP: if (COND) then state <= new _state else state <= state +1
- Ezt a feladatot egy törölhető, tölthető bináris felfelé számláló tudja biztosítani → Nevezhetjük állapotszámlálónak vagy akár utasításszámlálónak is

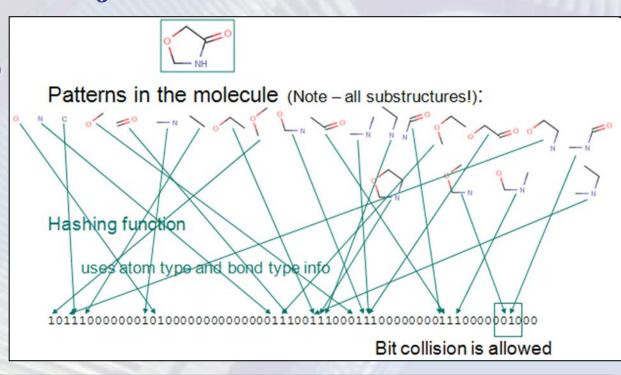
- Összefoglalva
- A bonyolult digitális rendszereket adatstruktúra és vezérlő szemlélettel tudjuk hatékonyan tervezni
- Két hatékony specifikációs módszer:
 - HLSM: Megőrzi a HW teljes párhuzamosságát
 - ASM: Inkább sorrendi jellegű, elemi műveletsorozat
- Mindkét esetben több bites változókra építve funkcionális adatstruktúrát hozunk létre + vezérlés
- A vezérlő lehet Moore, vagy Mealy típusú, vagy akár kevert módon működő
 - Az ASM specifikációnál a Mealy típusú ASM blokk bonyolult feladatokra képes, de nem könnyű kialakítani, tervezése rutint igényel

BWE-WT

- Megjegyzés:
- Egyszerűbb esetekben nem különböztetjük meg explicit módon az adatstruktúrát és vezérlőt
- Az adatstruktúra viselkedési leírásában, a beépített feltételeket, mint vezérlési feltételeket kiértékelve tudjuk a kívánt működési állapotokat elérni
- Ez egy intuitív tervezési módszer. Sokszor nagyon ésszerű, gazdaságos, "magától értetődően jó" megoldásokat eredményez, de odafigyelést igényel.
- Gyakran nehéz az egyes speciális feltételek korrekt kezelése, és így hajlamosak leszünk kisebb engedményekre, "kompromisszumokra" (pl. INIT állapotban kiadott READY jelzés)

- Tervezési példák:
- Az Ones_count/Population_count feladat
 - Szép feladat, egyszerű, de sokfajta megoldási lehetőség
 - A kérdés, hogy mire optimalizálunk.
 - Végrehajtási időre, erőforrásra, egyszerű struktúrára?
 - Mekkora az adatméret, amire az aktív "1" bitek számát számoljuk?
 - Van-e idő végrehajtani n bit ciklikus léptetését, számolgatását?
 - Szoftveres (32 bit / 64 bit CPU) vagy hardver alapú megoldást keresünk?

- Egy alkalmazási példa:
- Molekula ujjlenyomat alapján kémiai hasonlósági keresés (gyógyszerkutatási alkalmazás)
- Nagyméretű 1024 2048 bit, az egyes tulajdonságok megléte egy-egy bittel jelezve
- Hasonlóság:
 Bitenkénti AND
 és utána "1"
 számolgatás
- 10⁵ molekula esetén jelentős idő

- Population count közvetlen logikával:
- Ez egy egyszerű leképezés INPUT → OUTPUT
- Kombinációs logika (Tavalyi digit gyakorlat 6/5 fel.)
- Egyszerű összeadás műveletek, 1, 2, 3 …log₂n méretű

adatokkal, bináris fa struktúrában

- Nincs vezérlő, nincs állapotgép, a funkció be van építve a topológiába
- Esetleg a bemeneten, kimeneten adattároló regiszter használható

```
- Aktív bitek megszámolása egy adatvektorban
module pop cnt(
                  input wire [7:0] data,
                                                   //Bemeneti adatvektor
                                                   //Kimeneti eredmény
                  output wire [3:0] population
     8 bites bináris számban található 1 biteket hét összeadó segítségével
   számolhatjuk meg: össze kell adnunk a szám összes bitjét. Az összeadókat
//* célszerű fa formában elrendezni, az egyes szinteken növekvő bitszámú
   összeadókat felhasználva az átvitel miatt.
                                                   1 bites összeadók
                                                   2 bites összeadók
                                                   3 bites összeadó
   Megjegyzés: Érdemes elgondolkodni, hogy milyen más megoldások létezhetnek,
           esebb aritmetikai áramkörrel oldják meg a feladatot?
assign population = ((data[7] + data[6]) + (data[5] + data[4])) +
                       ((data[3] + data[2]) + (data[1] + data[0]));
endmodule
```

- Population count ASM alapon,
- Ez egy egyszerű leképezés INPUT → OUTPUT
- Kombinációs logika (Tavalyi digit gyakorlat 6/5 fel.)
- Egyszerű összeadás műveletek, 1, 2, 3 …log₂n méretű

adatokkal, bináris fa struktúrában

- Nincs vezérlő, nincs állapotgép
- Esetleg bemeneten, kimeneten adattároló regsizter használható

```
- Aktív bitek megszámolása egy adatvektorban
module pop cnt(
                  input wire [7:0] data,
                                                   //Bemeneti adatvektor
                                                   //Kimeneti eredmény
                  output wire [3:0] population
     8 bites bináris számban található 1 biteket hét összeadó segítségével
//* számolhatjuk meg: össze kell adnunk a szám összes bitjét. Az összeadókat
   célszerű fa formában elrendezni, az egyes szinteken növekvő bitszámú
   összeadókat felhasználva az átvitel miatt.
                                                   1 bites összeadók
                                                   2 bites összeadók
                                                   3 bites összeadó
//* Megjegyzés: Érdemes elgondolkodni, hogy milyen más megoldások létezhetnek,
//* amik kevesebb aritmetikai áramkörrel oldják meg a feladatot?
assign population = ((data[7] + data[6]) + (data[5] + data[4])) +
                       ((data[3] + data[2]) + (data[1] + data[0]));
endmodule
```

Digitális technika 8. EA vége